

POSTANOWIENIE

Dnia 27 maja 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Stępka

w sprawie H. T.

po rozpoznaniu w dniu 27 maja 2025 r. w Izbie Karnej na posiedzeniu bez udziału stron w przedmiocie (wniosku) sygnalizacji obrońcy skazanego H. T., dotyczącej wznowienia z urzędu postępowania odwoławczego zakończonego wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 maja 2024 r., sygn. akt II AKa 31/24,

p o s t a n o w i ł

pozostawić bez rozpoznania jako bezprzedmiotową sygnalizację (wniosek obrońcy) o konieczności wznowienia z urzędu postępowania odwoławczego.

UZASADNIENIE

W dniu 12 czerwca 2024 r. do Sądu Najwyższego wpłynął wniosek obrońcy skazanego H. T., adw. P. R., zawierający na podstawie art. 542 § 1 k.p.k. i art. 542 § 3 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. w zw. z art. 9 § 2 k.p.k., sygnalizację wystąpienia w sprawie uchybień należących do katalogu bezwzględnych przyczyn odwoławczych – z uwagi na udział w wydaniu orzeczenia Sądu odwoławczego Sędziów Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie X. Y., X.2 Y.2 oraz X.1 Y.1. Sygnalizując takie uchybienia obrońca wniósł o wznowienie z urzędu postępowania przeciwko H. T. zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 maja 2024 r. w sprawie o sygn. akt II AKa 31/24, zmieniającym wyrok Sądu Okręgowego w Tarnobrzegu z dnia 16 stycznia 2024 r., w sprawie o sygn. akt II K

19/23, a w konsekwencji uchylenie w/w wyroku Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w całości i przekazanie sprawy temu Sądowi do ponownego rozpoznania.

W ramach postępowania dowodowego przed Sądem Najwyższym wniósł o zwrócenie się do Prezesa Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie o nadesłanie akt osobowych sędziów X. Y., X.1 Y.1 i X.2 Y.2; zwrócenie się do Przewodniczącej Krajowej Rady Sądownictwa o przesłanie pełnej dokumentacji konkursowej związanej z ubieganiem się przez tych sędziów o stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, zawierającej protokoły posiedzeń kolegium Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie w ramach tych procedur i ewentualnie Zgromadzeń sędziów Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie, nadto protokołów wizytacji sędziów, protokołów posiedzeń zespołów KRS opiniujących tych sędziów w poszczególnych konkursach oraz posiedzeń plenarnych KRS w tychże procesach.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Sygnalizację przedstawioną przez obrońcę skazanego H. T. należało uznać za bezprzedmiotową i pozostawić bez rozpoznania.

Należy bowiem zauważyć, że wskutek wniesienia kasacji przez obrońcę, Sąd Najwyższy w dniu 17 stycznia 2025 r., w sprawie III KK 573/24, uchylił przedmiotowy wyrok Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 23 maja 2024 r., w sprawie II AKa 31/24, wobec zaistnienia uchybienia z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., i przekazał sprawę Sądowi Apelacyjnemu w Rzeszowie do ponownego rozpoznania.

Kasacja wprost podnosiła zarzut rażącego naruszenie przepisów prawa procesowego w postaci art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k., stanowiącego bezwzględną przyczynę odwoławczą, poprzez udział w składzie orzekającym Sądu odwoławczego rozpoznającego apelację – w/w sędziów Sądu Apelacyjnego powołanych na stanowisko sędziego Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie na wniosek Krajowej Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie określonym przepisami ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2018 r., poz. 3). Sąd Najwyższy uznał ten zarzut za oczywiście zasadny, wskazując, że w niniejszej sprawie bezwzględna przyczyna odwoławcza z art. 439 § 1 pkt 2 k.p.k. wystąpiła z uwagi na fakt brania udziału w składzie orzekającym w instancji odwoławczej sędziów X. Y. i X.1 Y.1, powołanych na stanowiska sędziów Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie na wniosek Krajowej

Rady Sądownictwa ukształtowanej w trybie przepisów ustawy z dnia 8 grudnia 2017 r. o zmianie ustawy o Krajowej Radzie Sądownictwa oraz niektórych innych ustaw.

W tej sytuacji rozpoznanie przedmiotowej sygnalizacji skierowanej w sprawie przez obrońcę skazanego, byłoby oczywiście bezprzedmiotowe.

W tych okolicznościach Sąd Najwyższy postanowił, jak na wstępie.

[J.J.]

[r.g.]